

ขุนช้างขุนแผน

ตอน กำเนิดพลายงาม

แม่รักลูกลูกก็รู้ว่ายู่ว่ารัก	คนอื่นสักหมื่นแสนไม่แมนเหมือน
จะกินนอนนอนว่าเมตตาเตือน	จะจากเรือนร้างแม่ไปแต่ตัว
แม่วันทองของลูกจงกลับบ้าน	เขาจะพาลว่ารุ่นแม่ทูนหัว
จะก้มหน้าลาไปมิได้กลัว	แม่อ่ามัวหมองนักรงหักใจ
นางกอดจูบลูบหลังแล้วสั่งสอน	อำนวยพรพลายน้อยละห้อยให้
พ่อไปดีศรีสวัสดิ์กำจัดรัย	จนเติบโตใหญ่ยิ่งยวดได้บวชเรียน
ลูกผู้ชายลายมีอนั้นคือยศ	เจ้าจงอดกล้ำท่าส่ม่าเสมียน
แล้วพาลูกออกมาข้างท่าเกวียน	จะจากเจียนใจขาดอนาใจ
ลูกก็ดูแลแม่แม่ดูลูก	ต่างพันผูกเพียงว่าเลือดตาไหล
สะอื้นรำอำลาด้วยอาลัย	แล้วแข็งใจจากนางตามทางมา
เหลียวหลังยังเห็นแม่แลเขม้น	แม่อ่าเห็นลูกน้อยละห้อยหา
แต่เหลียวเหลียวเลี้ยวลับวิบวิญญาน	โอ้เปล่าตาต่างสะอื้นยื่นตะลึง

พระสุนทรโวหาร (ภู่)

